

Sajtóanyag - Szalay Dakar Team
Dakar-rali
szünnap, Nouakchott

Szereléssel telik a szünnap

Szereléssel töltik a szünnapot a Szalay Dakar Team tagjai: ahogy az már lenni szokott a csapat megpróbálja a lehető legjobb állapotba hozni a versenygépeket. A még versenyben lévő pilótáknak nem volt könnyű napjuk szombaton: egy iszonyú kemény és technikai gondokkal nehezített szakasz végén csak éjszaka érkeztek meg a táborba, úgyhogy kétségtelenül jól jött nekik a szünnap.

Szalay Balázs, Bunkoczi László (Opel Frontera, az összetettben: 52. hely)

Az Atar és Nouakchott közötti szakasz elején köves szakaszon haladtunk, ott egy szikla megütötte a hátsó differenciálművet, és az olaj elkezdett csepegni. A dűnéken még át tudtunk vergődni valahogy, és közben láttuk elakadva a Schlessler Buggykat, néhány BMW-t, Mitsubishi-t, a Kamaz és a Tatra-kamionok közül egyet-egyet. Szóval nagy parádé volt a dűnék között - és örülhetünk, hogy mi megúsztuk másfél óra ásással. Ami nem volt fair ezzel kapcsolatban az az, hogy a rendező helikopter az első negyven autó után leszállt a dűnesor előtt és elterelte a versenyzőket. Ez nem volt igazságos, mert a többiek így nem mentek át a legnehezebb dűnesoron. Így rajtunk kívül egyetlen magyar egység sem. A kettes ellenőrző pontot kis szerencsével találtuk meg, mert megláttuk lebegni fölötté az egyik helikoptert.

Száztíz kilométerrel a cél előtt aztán az olaj teljesen kifogyott, az autó pedig egyszerűen megállt. Kiszedtük a féltengelyeket és a kardánt és elsőkerékajátásban próbáltuk megtenni a hátralévő szakaszt. Többször elakadtunk, és a végén már Darázi Zsolti húzott minket a kamionnal. A cél előtt kétszer is felvontatott egy dombra, hogy a kocsit önerőből át tudjon menni a célállomáson - mert ez a szabály. Jó hogy itt vagyunk, most szereléssel töltjük a szünnapot, a fiúk teljesen felújítják a kocsit és holnap megint újult erővel vágunk neki a versenynek.

Varga Ákos (KTM, az összetettben: 84. hely)

A szombati nap aránylag könnyű volt az előzőhöz képest - dűnéken és köves szakaszokon vezetett keresztül és nagyon sok volt a gyors rész. Jótékonyági napot tartottam, nyolcvan kilométernél a láncszereléshez adtam alkatrészt, kétszáznál meg szerelővasat valakinek, akinek defektes lett a kereke. A szakasz vége volt nehezebb - a második tankolózónát alig találtuk meg. Minden irányból jöttek a motorosok, összeverődünk vagy tizenhárman. Aztán megláttunk egy beduin sátrat, ott is megmutattuk az itinert és megkérdeztük, hogy szerintük merre menjünk tovább, de abban az irányban, amerre elküldtek minket, semmi sem volt. Ilyen káoszt én még nem láttam. Aztán nem tudom hogy, de nagy nehezen megtaláltuk az ominózus pontot és mehettünk tovább. Jó, hogy ma szünnap van, így legalább egy kicsit pihenhetünk és a motort is gatyába rázhatjuk.

Darázi Zsolt, Szalai Norbert, Rack György (MAN, az összetettben: 17. hely)

A kamionnal normálisan a világon semmi technikai gond nem szokott lenni, ám tegnap ez egészen másképp volt. Rögtön a szakasz elején defektet kaptunk, de úgy, hogy a felni szélét is elhagytuk, meg a tartalék laprugót is, aminek valamikor, valahol meglazult a csavarja és éppen le akart esni, amikor észrevettük. Azután elment a kuplung, félig leszakadt a váltó, és körülbelül tizenötven gyűltünk össze, mire megtaláltuk a kettes csekkpontot. És a végén desszertként még megláttuk, hogy Balázséknak is gondjuk van, úgyhogy még mellettük is ácsorogtunk egy kicsit.